

havde bragt Folket rundt omkring i Landet til at bedømme nogenlunde klart, hvorledes det skulde forholde sig ved Valgene, for ved disse at faae sat igjennem, hvad de ønskede. Det er bekendt, at en Mand, der mangen Gang har endogsaa Banskellighed ved at faae sin Sognepræst til at besøge et sygt Lem af sin Familie, kan uden speciel Anmodning, naar et Valg forestaar, faae flere forskellige Besøg af sin Sognepræst og glæde sig ved en særdeles Underviisning og Oplysning fra ham om, hvilken Vej han skal gaae den Dag, at Valg-handlingen finder Sted. Oplysningen i det Hele taget vilde virkelig gaae med Kampes-
 fridt fremad, dersom den ærede Geistlighed i Almindelighed vilde tage sig med ligesaa stor Sver af enhversomhelst anden Retning i Oplysningen, som den tager sig af denne Retning. Det var den Grund, hvorpaa jeg støttede min Formening om, at Folket vilde være oplyst nok, til ikke at vælge Præsterne til Sogneforstanderskaberne. Den høitærede Indenrigsminister fandt igaaer, at jeg havde gjort mig skyldig i en Misforstaaelse af en Bestemmelse i § 7, idet jeg havde sagt, at kun omtrent 34 à 35 Bølgere vilde komme til at deeltage i Valget paa 3 Medlemmer til Amtsraadet, men den ærede Indenrigsminister havde overhørt, at jeg sagde 34 à 35 Bølgere af hvert Folkethingsdistrikt. Der staar i § 7, at ethvert Amtsraadsdistrikt, som har indtil 40,000 Beboere, skal i det Mindste have 100 Bølgere, og Valgloven siger, at et Folkethingsdistrikt skal omtrent have 14000 Beboere. 40,000 er altsaa omtrent 3 Folkethingsdistrikter, der ere i et saadant Amtsraadsdistrikt, og, naar dette skal have i det Mindste 100 Bølgere, saa bliver det for ethvert Folkethingsdistrikt 34 à 35; saa jeg troer, at min Beregning i den Henseende er ganske rigtig og vist vil findes at staae til. De mindre Amter her i Landet have jo kun tre Folkethingsdistrikter hvert, hvilket er Tilfældet, saa vidt jeg huffer, med Hensyn til Skanderborg og Aarhus Amter. Med Hensyn til de større, saa findes der en Bestemmelse om, at der skal tilfættes et større Antal Bølgere i disse, saa det vil blive for de større Amtsraadsdistrikter ogsaa en 34 à

35 Bølgere, der blive fra hver Folkethingsdistrikt.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg tillade mig at henlede Thingets Medlemmers Opmærksomhed paa et omtrykt Blad Nr. 2, og navnlig paa det første Punkt, hvori der indeholdes en Rettelse af en feilagtig Henvisning, der stod paa det tidligere omdeelte Blad.

Sindberg: Omendsskjønt jeg ganske maa slutte mig til flere af de ærede Medlemmer, som have udtalt deres Beflagelse over, at det nærværende Udkast til en ny Communallov kun indeholder et Stykke af den hele Communallov, nødes vi dog til for Diebliffet at indskrænke os til at tage det under Overveielse, som er forelagt; men, hvad enten det nu er Meget eller Lidet, følger det af sig selv, at det skulde være et virkeligt Udtryk af Grundlovens § 96, som tilfuger, at Communerne skulle have Ret til selvstændigt, under Statens Tilfyn, at styre deres egne Anliggender. Der er altsaa aabenbart 3 Hovedpunkter, som vi maae lægge Mærke til, baade hvad der er Communerne egne Anliggender, hvad der hører til deres Selvstændighed, og hvad der hører til Statens Tilfyn. Hvad Communerne egne Anliggender angaaer, troer jeg, at de strække sig langt videre, end der er antydet i dette Udkast, og at der hører meget Mere til Communerne Anliggender end deres Skole-, Fattigs- og Veivæsen; men, da dette senere vil komme under Behandling, skal jeg her ikke opholde mig videre derved. Hvad Selvstændigheden af Bestyrelsen angaaer, mener jeg, at det maa være soleklart, at, dersom Communerne virkelig selv skulle raade over deres Anliggender, maa Regjeringen ikke paa nogen Maade blande sig ind deri; men, naar det saaledes er foreslaaet i Udkastet, at Sognepræsten skal tage Deel i Skole- og Fattigvæsenssager og have Sæde og Stemme der som Embedsmand, da er det aabenbart paa Statens Begier, og da bliver Staten medvirken, istedetfor blot at indskrænke sig til et Tilfyn. Jeg troer derfor, at det er aldeles klart, at, hvis Grundloven skal gjenføres, maa Præsten ikke paa den Maade være tilstede i Sogneforstanderskabet, hvad enten det